

în unele regiuni se dă unei varietăți de struguri, numite aiurea *gordan* (și *górdin*, cf. rus. *gordina*) ; — ungurescul *gomb* apare la noi sub forma *bumb* (poate subt înrâurirea familiei reprezentate prin cuvântul *boambă*) ; — din cele două forme *hulboacă* și *bulboacă*, cea dintâi pare a fi cea originală, derivând din ruten. *hlubokij* (cu *l* velar) ‘adânc’, iar cea d’n urmă rezultatul unei asimilări consonantice, probabil, sub influența familiei reprezentate prin cuvântul *bulbuc* ; — cu rusescul *pókoletъ* ‘viață amară’ stă în legătură cuvântul nostru *pocâltit*, care apare și sub forma *cocâltit* ; — din germ. *Werbung* avem cuvântul *bärbunc* ; — din grec. πρόσφατος avem *proaspăt* ; — din *huduroiu* s’a desvoltat varianta *hududoiu*. Numărul acestor exemple se poate înmulți ușor, mai ales dacă considerăm și neologisme ca *șosea*, *vagabond* etc., intrate în popor sau la mahalagii sub formele *șuşă*, *bagabont*, etc.

Sextil Pușcariu.

## II.

### Persoana a doua a singularului aorist.

Meyer-Lübke (*Romanische Gramm.* II. § 267) a arătat că terminația -*si* (*läudaši*, *täcuši*, *arseši*, *auziši*) în persoana a doua a aoristului singular, în loc de -*sti*, precum am așteptă (din lat. *-asti*, *-isti*) se explică, analog ca în italienește și la Retoromană, printr-o contracție *-sti-tu* > *ṣ-tu*, explicabilă în cazurile când pronumele personal urmă după verb.

Nu numai acest *tu*, care de sigur urmă destul de rar, ci mai ales pronumele conjunct al acuzativului, urmând atât de des în mod enclitic după verb, va fi fost cauza contracției amintite

În Cartea cu învățătură a lui Coresi la pag. 184 rând 34 (ediția Comisiei istorice) întâlnim un exemplu care păstrează încă forma presupusă de Meyer-Lübke și confirmă pe deplin explicarea sa: Eu amă proslăviu-mă, că fiulă tău cunoscuiu-mă ; e tu iară proslăviști-te, că părintele mieu erezuști-te.

Sextil Pușcariu.